

[Poul Møller.]

ønske — det er måske den højtærede økonomiminister, dette gælder — om, at folketingsmedlemmerne kunne gøres bekendt med samme stof som organisationslederne.

Til den udenrigspolitiske debat, der her er blevet ført, skal jeg ikke gøre nogen bemærkninger. Jeg skal kun sige, at over for MLF o.s.v. forbeholder det konservative folkeparti sig sin frie stilling, ligesom regeringen forbeholder sig sin. Men så vil jeg dog alligevel henlede den højtærede statsministers og den højtærede udenrigsministers opmærksomhed på det forhold, at den debat, der her er blevet ført, står imellem regeringen og de to partier, som anbefalede regeringens dannelse.

(Kort bemærkning).

Baunsgaard: Det ærede medlem hr. Erik Eriksen mente, at det var for lyst omkring regeringsdannelsen til, at det var klogt at udtale sig. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at også jeg synes, det stadig er lyst, selv om det ærede medlem gør, hvad han kan for at mørklægge.

Det er rigtigt, at det radikale venstre havde anbefalet som en af de tre muligheder, vi opstillede i første omgang, en regering af venstre og socialdemokratiet, men vi mente oprigtig talt, at der var noget nyt i vort forslag næste dag, da vi gjorde opmærksom på, at vi fandt det overvejelse værd at udvide undersøgelserne til også at omfatte den mulighed, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen kom til at stå i spidsen for regeringen. Det var nemlig det nye fra den ene dag til den anden, men jeg forstår altså, at det var ikke noget nyt, som fristede det ærede medlem.

Mine bemærkninger til det ærede medlem hr. Poul Møller om dette med at blive frikendt — hvor jeg havde sagt, at han nok som jurist, men måske ikke som politiker ville være enig med mig i, at der juridisk ingen forskel var på at blive frikendt på grund af bevisførelsens stilling og på grund af en bevist uskyld — fik det ærede medlem til at sige, at han var glad for, at jeg ikke var blevet jurist. Må jeg så sige til det ærede medlem: jeg har som handelsminister mødt så mange interessegrupper, som er glade hver gang konkurrencen bliver

begrænset, at det såmænd ikke er en indstilling, der overrasker mig — heller ikke hos en jurist.

Det ærede medlem sagde, at jeg åbenbart ikke havde læst det konservative arbejdsprogram, selv om han troede, det var det, jeg havde skrevet mit skatteprogram af efter. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at en af de ting, der gør, at jeg mener, at min karakteristik af det konservative parti er rigtig, netop er, at man dér stiller skatte-tanker op, som jeg for en stor del kan dele, men man undlader at drage den konsekvens at anvise veje til at gennemføre dem. Og så gjorde jeg — og det kan måske politisk være en letsindig gerning — så gjorde jeg det på det radikale venstres kursus på Nyborg Strand, at jeg fortalte, hvordan det kunne gennemføres, og det har det konservative parti siden benyttet til ét eneste stort angreb på mig og mit partis skatte-tanker. Det kunne det ærede medlem måske tage med i sine overvejelser af, hvorfor det konservative parti er underkastet en lidt hård bedømmelse, en efter min mening absolut ikke for hård, men velfortjent bedømmelse.

(Kort bemærkning).

Aksel Larsen: Det forekommer mig, at noget af denne debat gør det øjensynligt, at vi så snart som muligt burde have en markedsdebat her i tinget. Jeg havde, da tinget mødtes efter valget, det ønske, at vi skulle have en sådan debat, før vi kunne tillade os eventuelt at nedsætte et nyt markedsudvalg, idet vi måtte efterprøve, om den fuldmagt, der i sin tid blev givet en anden regering, stadig skulle være gældende. Det afviste de øvrige partier, men jeg synes, at nu tiltrænges det snart, at vi får en markedsdebat. Dog er det måske hensigtsmæssigt at vente lidt for at se, hvordan det udvikler sig mellem Frankrig og det øvrige fællesmarked. Det forekommer mig, at den situation, der er ved at opstå, i øvrigt med al ønskelig tydelighed, anskueliggør, at det vist var godt for det danske landbrug, vi ikke kom ind.

Hvad angår forsøgene på at mistænkeliggøre regeringen, da må jeg tillade mig at gøre opmærksom på, at det var den omstændighed, at visse regeringsudtalelser havde